[Pu]teano.

Doctiss.o Dno. [a Zulichemio]

Quod ab Epigrammate, cuius spem nuper, aut magis metum, feceram, in Elegiam pene effluxerim, in causa est, [non styli mei vitium, qui in ... satis sibi placet, sed] qui me toties grauem tibi et importunum affixit, meus antiquariae insaniae amor. Oblitus enim, ut domi tuae soleo, non meâ sponte, dumque summa passim gratia * et jucunda * suppellectili tui perlustrandi voluptate destineo, speciebus me et individuis implicatum sensi. Tuae humanitatis est, ut et hic fastidias, et insulsam dictionem condonare homini, et quod caput est, nusquam ubique imperitiae, inter literatos nunquam bene nato, nunc vero librorum omnium ope, quorum in bibliotheca nostra mihi supellex maxime indigebat, penitus destituto; otio autem vel diverso prorsus hic non uso, sed inter lituos istos et armorum strepitus, inter negotia denique et, quorum ipse necessitas est, aulici perpetuos tumultus et quaestorio scriptitanti. Id si facis, amice sanctissime, et ferme me sine victu magnanimis illatis carabo, domi propediem versiculos hos qualescunque eleganti charactere in tabellam transcribendos, cuius ad vestibuli tui portam affigendae is duplex usus erit, ut qui primo hospites foris viderint, in exc[...] ruminent, et [...] intelligant qui [...] quos cominus thesauros aperturus, doctis ignaris quoque explicaturus. Interim has antitypas habeto nugas et me ama. Dom. in castris IV. Cal. Octob. CIↃIↃCXXXIV.